

چاره اندیشی بایدار برای کاستن از آسیب های ماهواره

ماهواره يك فناوري مدرن و اثر گذار بر ارتباطات میان فرهنگی در سطح جهان و تبادل اطلاعات علمي است. با این حال، این فناوري به عاملي برای گسست فرهنگی در جوامع و رشد بي بندو باري اخلاقي تبدیل شده است.

انتخاب روش "آزادي مطلق" یا "محدودیت مطلق" در استفاده از ماهواره روش پسندیده اي نیست، بلکه باید در پی روش های مناسب تر، کارسازتر و پایدارتر بود.

به گزارش خبرگزاری مهر، ماهواره يك فناوري مدرن و اثر گذار بر ارتباطات میان فرهنگی در سطح جهان و تبادل اطلاعات علمي است. با این حال، این فناوري به عاملي برای گسست فرهنگی در جوامع و رشد بي بندو باري اخلاقي تبدیل شده است.

اما به هرحال، چه مخالف بر نامه های ماهواره باشیم، چه موافق، این مهاجم یا مهمان ناخوانده، امروزه به جمع بسیاری از خانواده های ایران و جهان وارد شده است. امروزه استفاده از این تحفه غرب، چنان در حال گسترش است که بسیاری از جوانان و نوجوانان خانواده های مذهبی و سنتی از نبود ماهواره در خانه هایشان خجالت می کشند. برای پی بردن به این حقیقت، کافی است از بلندای آسمان به خانه های لانه زنبوري شهرهای بزرگ و کوچک بنگریم. شایدن دیدن بشقاب ماهواره بر پشت بام های کاهگلي حلیي آبادها و تلاش کوچ نشینان برای تنظیم کانال ماهواره آن هم درون سیاه چادرهای برپا شده بر دشت، خنده دار باشد، ولي حقیقتی انکار نشدنی است که باید در آن اندیشید.

به یقین حساسیت به برنامه های ماهواره زمانی بیشتر خواهد شد که کشورهای غربي به وعده خود درباره امکان دریافت برنامه های ماهواره از طریق کانال های تلویزیونی و بدون استفاده از گیرنده ها و آنتن های رایج در منطقه خاورمیانه عمل کنند. در صورت تحقق این وعده، بر نامه های ماهواره راحت تر از همیشه در اختیار افراد قرار خواهد گرفت و بی شك، پیامدها و آسیب های اجتماعی آن نیز بیشتر خواهد بود. این در حالی است که برنامه های مقطعی در برخورد با برنامه های ماهواره در کشور از جمله جمع آوری بشقاب های ماهواره یا تصویب قانون جرم بودن استفاده از ماهواره در سال 1373 توسط مجلس شورای اسلامی، چندان موفق نبوده است.

البته این بدان معنا نیست که باید در برابر تکنو لوژی و برنامه های فرهنگی غرب منفعل بود و هیچ گونه برخورد و مقابله اي با آن نداشت. استفاده نامحدود و بدون فیلتر بودن کانال های ماهواره حتی در کشورهای غیر مسلمان نیز اعمال نمی شود. بسیاری از کشورهای آسیایی و امریکایی بسیاری از کانال های ماهواره را مسدود می کنند تا آثار مخرب کمتری بر نسل جوان و نوجوان داشته باشد.

بنابراین، انتخاب روش "آزادي مطلق" یا "محدودیت مطلق" در استفاده از ماهواره روش پسندیده اي نیست، بلکه باید در پی روش های مناسب تر، کارسازتر و پایدارتر بود. به نظر می رسد شیوه برخی کشورهای مسلمان مانند مالزی و اندونزی الگوي مناسبی برای ایران باشد، الگویی که به خانواده ها می آموزد به جای قفل زدن به ماهواره برای ذهن و فکر افراد خانواده به ویژه فرزندان فیلتری در نظر بگیرند.

در این دو کشور، افراد ار دوران کودکی آموزش می بینند که کدام يك از برنامه های ماهواره، هم سو با سنت های کشورشان است. در این کشورها حق انتخاب از آن فردي است که به خوبی با سنت های کشورش آشناست در واقع در این دو کشور مسلمان، دولت به جای آنکه نیرو و هزینه اش را صرف مقابله رودر رو با استفاده کنندگان ماهواره کند، به آنها می آموزد خوب را از بد تشخیص دهند.

برای کاهش پیامدهای ماهواره بر روی نسل جوان، باید برای تفریح و اوقات فراغت آنان چاره اندیشی کرد. به تعبیر دیگر تنها آموزش کافی نیست، بلکه در کنار آموزش باید به غني سازی اوقات فراغت نیز پرداخت. بی شك، اگر رسانه ملي با حمایت از هنرمندان، نویسندگان و بر نامه سازان، برنامه های متنوع و جذابی تدارک ببیند، می تواند از شمار بینندگان ماهواره بکاهد و بر بینندگان تلویزیون بیفزاید. در حقیقت اگر کاستی ها برنامه های رسانه ملي رفع شود می تواند الگویی و میل استفاده از ماهواره را کاهش دهد.